

Adéu, Espanya? Història de l'independentisme català

Centre: IES Collserola

Alumne: Alexandre Miquel i Homet

Professora: Magdalena Lluch i Seró

Àrea Curricular: Història

Tipus de material elaborat : memòria escrita

Hipòtesi de partida o idea inicial:

L'objectiu ha estat, des d'un principi, analitzar històricament el naixement i l'evolució de l'independentisme català, per poder entendre la seva realitat actual i la seva influència en el conjunt de la societat.

La hipòtesi inicial considerava que l'independentisme català en el seu conjunt històric no anava gaire més enllà d'Estat Català i d'Esquerra Republicana de Catalunya, idea que ha estat reconsiderada al final d'aquest treball.

El procés d'elaboració:

Aquest treball s'estructura en dos grans blocs ben diferenciats: el segle XX i el segle XXI, passat i present de l'independentisme català, els quals es tracten en el marc cultural català, és a dir els Països Catalans.

A la primera part es fa una anàlisi del context històric de l'independentisme català en les diferents èpoques i es donen a conèixer les organitzacions aparegudes en cada etapa.

A la segona part el punt de vista canvia, és molt més directe ja que no hi ha llibres que parlin estrictament de l'independentisme actual. Aquest apartat demana obtenir informació directament de testimonis presencials.

Al llarg de tot el treball es fa una explicació corrent per corrent i organització per organització, per tal que el lector es faci una idea més ajustada de cada organització. S'hi afegeixen entrevistes a personatges puntals de cada segment de l'independentisme català: el socialdemòcrata i el revolucionari, a més d'un annex i un petit vocabulari per tal de facilitar-ne la comprensió.

Conclusions, resultats de la recerca:

Aquest moviment ha estat sempre una resposta a l'espanyolisme i al centralisme. Com més pressiona l'espanyolisme, més creix l'independentisme. D'altra banda les postures regionalistes (nacionalistes) i federalistes (catalanistes) al no veure aconseguits els seus objectius econòmics i de model d'estat, poden acabar radicalitzant-se i esdevenir independentistes, engruixint d'aquesta manera un moviment que no ha estat mai majoritari a Catalunya.

Pel que fa al País Valencià, el moviment independentista és extraparlamentari, tot i que té representació en ajuntaments és un moviment amb poca influència dins la política valenciana, però sí dins la cultura. A les Illes l'independentisme té representació parlamentària i té un bon nombre d'ajuntaments. Finalment, a la Catalunya Nord, té un caire residual que amb esforços aplega 3.000 persones entre totes les organitzacions de les comarques catalanes de l'Estat Francès.

L'independentisme català és i serà un moviment de reacció contra l'espanyolisme i el jacobinisme que amenacen la supervivència del poble català.